

[H. P. Hansen.]

noget af et Tyranni, der udvises overfor Medlemmerne — saa siger jeg, at det vilde være uretfærdigt af ærede Medlemmer, om de vilde anvende en saadan Betegnelse paa den nuværende Formand, altsaa paa mig; thi i de Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af det høje Ting — det er over 16 Aar —, tror jeg nok, jeg tør sige, at der ikke er gaaet nogen Finanslovdebatt til Ende, uden at man har taget Aftenmøder i Brug. Og jeg mindes ogsaa, at Folketinget en Gang begyndte et Møde Kl. 12 om Middagen og blev ved uafbrudt, hele Natten igennem, til Kl. 8 næste Dags Morgen — det var altsaa et Møde paa 20 Timer. Jeg tror nok, at ærede Medlemmer, naar de erindrer dette, vil erkende, at jeg har været meget mild i Arbejdsformen overfor de ærede Medlemmer.

Trods alle Protester, som maatte fremkomme, agter jeg da ogsaa i den kommende Tid at følge den Fremgangsmaade, som jeg hidtil har fulgt. Vi har nu haft 10 Møder om Finanslovsforslaget; der er til i Aftes talt i 47 Timer under Finanslovdebatten; og det bør betænkes, at hvis vi kun skulde holde Møde fire Dage om Ugen og tre Timer hver Dag; saa havde det været lige til en Maanedes Forhandling. Vi var da kommet hen til den 7. November, og der er mange Talere endnu. Jeg forudsætter saa, at hele Forhandlingen om Finanslovsforslaget vilde have været lige til den 1. December. Saa var der kun smaa tre Uger til Juleferien, det vil sige, at det egentlige Rigsdagsarbejde først kunde begynde efter Nytaar. En saadan Forhandlingsmaade og en saadan Arbejdsmaade kan vi ikke have her i Tinget, det tror jeg nok, ærede Medlemmer vil erkende. Derfor maa den Fremgangsmaade, man har begyndt paa, fortsættes — medmindre ærede Medlemmer selv ønsker noget andet. Og jeg siger: Det staar til ærede Medlemmer selv at afgøre, hvorvidt vi skal have mange Møder, og hvorvidt vi skal have Aftenmøder eller ikke. Hvis hvert æret Medlem, der gaar op paa denne Talerstol, paa sit Manuskript vilde skrive: Gør Talen kort! — og saa naturligvis handle derefter, saa kunde vi undgaa Aftenmøderne.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg takker det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen for hans virkelig overmaade venlige Tone. Det er meget tiltalende at se Præsidiets Medlemmer op-

træde som almindelige Medlemmer her i Salen og derved pludselig opdage, at de er jo egentlig slet ikke anderledes end vi andre; de har akkurat de samme menneskelige, svage Egenskaber, at de ikke kan taale at føle sig kritiseret, uden at de straks bringes i den Situation, at de skal give Udtryk for, at de i Virkeligheden kun er smaa Mennesker, selv om de undertiden optræder som store.

Jeg vil gerne have Lov til her at sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, at hans Bemærkninger om, at det, jeg har sagt, slet ikke interesserer Rigsdagens Medlemmer, tror jeg røber et sørgeligt ringe Kendskab til, hvad der tales om mellem os almindelige, smaa Mennesker, for jeg har skam Erfaringer, der gaar i en helt anden Retning.

Maa jeg have Lov til om første Klasses Jernbanekortene at sige, at det Spørgsmaal var slet ikke rettet til Præsidiumet. Men vi ser altsaa, at naar Præsidiumet en Gang ikke optræder som Præsidium, saa er det ikke klogere end vi andre, saa kan det ikke holde Tingene ude fra hinanden og indskrænke sig til de Spørgsmaal, der er rettet til Præsidiumet. Naar jeg har omtalt første Klasses Kortene overhovedet, har det været ud fra Tanken om Folketingets Værdighed, idet jeg er gaaet ud fra, at naar almindelige Tjenestemænd, som overhovedet har Frikort, faar dette til første Klasse, saa skal Rigsdagsmænd ikke staa tilbage for dem. Om man vil ophæve denne Klasse i al Almindelighed eller ikke, det er en helt anden Sag.

Maa jeg overfor Tilfældet Neergaard have Lov til at sige, at efter de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har gjort i Dag, gaaende ud paa, at det ærede Medlem ogsaa finder, at det er højst uheldigt, at en levende og virksom Politiker biografes i levende Live, burde de ærede Medlemmer af Præsidiumet være saa forstandige at erkende, at det, her er gjort, er ikke den Slags Ting, man bør fortsætte med. Og jeg haaber, at de, naar de atter kommer i en mere rolig Sindstilstand og ikke føler, at Bemærkninger henvendte til Præsidiumet er noget, man ikke kan tillade sig, faktisk vil give en saadan Anskuelse Ret.

Det har været mig en Glæde at faa Lejlighed til at diskutere med Præsidiumet; og efter den elskværdige Tone, som den højtærede Formand anslaar, naar han optræder som almindeligt Medlem, skal det være mig en stor Glæde i Fremtiden ved Lejlighed fra denne Talerstol at fremsætte